

ARADUL

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
ARAD, Str. Eminescu No. 18.
Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«
Apare săptămânal.

Anul nou ne aduce
speranțe noi! Se vor
îndeplini???

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	150 Leri	1 An	250 Leri	1 An
	80		140	
	40		70	
	3 Luni		3 Luni	

In străinătate dublu.

In pragul unui nou an.

De mult un nou an n'a fost întâmpinat cu atâtă pessimism ca acela în care intrăm. Se pare că planeta noastră plăcutește de cei 12 ani de liniște prefăcută, e pe cale a se aventura într'un nou cataclism, că omenimea desasperată de consecințele funeste ale răsboiului abia încheiat, și-a pierdut busola de orientare, aşteptând dela o minune ieșirea sa din impasul în care se găsește. Unii văd această minune într'un nou răsboi — și pregătirile febrile ce se fac în această privință sub conducerea ocultă a ducelui din Roma sunt semnificative, — alții se încredință în puterea făcătoare de minuni a Societății din Geneva, ocrotitoarea țărilor dornice de pace. Se fac cele mai ciudate prognosticuri, fără ca cineva să poată pătrunde cu privirea dincolo de hotărâle lumii noastre senzuale, unde se urzesc destinele de mâine ale popoarelor.

Tara noastră suferă și ea de acest coșmar al durerii universale. Înconjurată de dușmani în afara și desvăguită de mâna ucigașă a crizei economice în lăuntru, ea caută zadarnic un lumină în zorii nouului an, care s'o conduce spre lumanul eliberării din nesiguranță în care se sbate. Spectrul anului 1931 apare învăluit în ceață inextricabilă a neprevăzutului, păstrându-și și toate surprizele viitorului, numeroase sau puține, plăcute sau dureroase pentru noi, cine-ar putea să le prevadă?

Hotărît lucru, în evoluția neamului nostru ne găsim la o grea răspântie. Pe care cărare vom apuca? În orbecarea noastră după aflarea drumului celui adevărat, cine ne va deschide ochii? Unde să căutăm cheia fermecată care să ne descuie poarta năzuințelor noastre spre bine? Să o căutăm în noi însă-ne, în glasul lăuntric al instinctului de neam, care în vremurile de bejenie ne-a fost în totdeauna sfătuitorul nostru cel bun. Liniștea senină cu care slujbașii țării au întărit sacrificiile dureroase pe care țara le cere de la dânsii, e un indicu că instinctul de conservare al neamului, e la veghe. Lui trebuie să-i dăm ascultare, lozinței lui să ne supunem pasul vrerilor noastre. Iar ei ne spune:

Mai presus de grija zilelor de mâine, un singur gând trebuie să vă preocupe, acela de-a subor-

dona toate interesele mărunte ale egoismului personal, marilor interese ale neamului. Faceți să reinvie în voi, măcar acum în ceasul al unsprezecelea, stoicismul generațiilor trecute care v'au lăsat această grandioasă moștenire: România de azi. Încredeți-vă în forțele mereu renoite ale neamului. *Procedați totdeauna astfel ca norma acțiunilor voastre să poată deveni o lege pentru activitatea fiilor acestui pământ scump plătit cu sângele celor 800.000 de martiri.* Iată imperativul categoric pe care ni-l impune ca supremă lege morală în aceste clipe de grea cumpăna instinctul neamului. Iată armura în care trebuie să ne îmbrăcăm acum la intrarea noastră în acest nou și atât de misterios an.

Căci dacă ne lipsește ceva în aceste vremuri cari cer atitudini eroice e tocmai această subordonare a străduințelor noastre vremelnic marilor interese ale neamului. Concepția noastră despre patrie se deosebește, vai și astăzi atât de puțin de aceea a conului Leonida, eroul de tristă figură al clarvăzătorului Caragiale. Ne batem pieptul de buni patrioți și în același timp ne depunem economiile la băncile din străinătate. Ne lăudăm de protectori ai țăranului și în ascuns îi vindem capra. Propovăduim la toate ocaziile respectu față de avutul public și la spate-l jefuim cu mâni hrăpărețe. E acesta un falș patriotism care te face să bănuești că cel care-l practică n'are încredere în statomicia stăriilor de astăzi, căutând să strângă bani albi cât mai mulți pentru zilele negre de mâine. Si dacă sursa din care ne îngrămadim aceste comori n'ar fi tot visteria secătuită a țării, pentru salvarea căreia propovăduim la toate răspântile economiei și iar economiei!

Cu drept cuvânt putem aștepta ca noui an care-și face acum intrarea, să trezească în noi mai mult respect față de statul care ne ocrotește, un mai puțin fățăr patriotism, mai multă abnegație, mai mult idealism. Împodobindu-ne sufletele cu aceste virtuți, vom putea privi cu fruntea ridicată în fața evenimentelor, oricât de puțin optimiste ar părea ele acum când ne găsim în pragul unui nou an.

Sunt vremurile grele. Să fim cu sufletele pregătite de-a le ști înfrunta!

Banca „Victoria”

Adunarea generală extraordinară a Băncii „Victoria” fixată pe ziua de 30 Dec. c. ora 10 a. m. nu s'a putut ține întrucât din 12.000 acțiuni numai 5835 au fost anunțate și astfel, potrivit art. 30 din statute, dl. Ionel Comșa președintele actualului consiliu de administrație a trebuit să declare amânarea ei la o altă dată.

Totuși, fiind prezenți un număr însemnat de acționari și deponenți, președintele a ținut consult să transforme adunarea într-o confuza, dând cuvântul D-lui Dr. Stefan Cicio-Pop, inițiatorul acțiunei de salvare a băncii, care într-o expunere amplă arăta situația în care se găsește Banca „Victoria” și sprijinul efectiv pe care-l acordă statul și Banca națională pentru salvarea ei dela faliment. Iși exprimă regretul că o mare parte din deponenți nu vor să înțeleagă momentul critic prin care trece banca, respingând prin atitudinea rezervată față de moratoriu, ajutorul care li se dă în niște condiții extrem de favorabile. (Într-adevăr din 180 milioane până astăzi abia 42 milioane au semnat moratoriu). Mai amintește că jertfa pe care o aduce statul nu înseamnă risipă în banul public, întrucât cele 200 milioane pe care le acordă ca împrumut sunt bani crutați la stabilizare, iar Banca națională își imbișe sprijinul său de 150 milioane ca fond pierdut din prisosul datorit faptului că acționarii renunță la dividende. Face un cald apel către cei prezenți de-a semna moratoriu căci orice amânare e numai în detrimentul deponenților care în cazul falimentului ajung la sapă de lemn.

Dl. A. Crișan, direct. liceului „Moise Nicoară” relevă meritele d-lui Stefan Cicio Pop, care n'a crujat nici-o osteneală pentru a salva Banca „Victoria”, arătând că nu se face destulă propagandă printre deponenți, cari trebuie să îndrățnici individual spre a semna moratoriu. Trebuie să se institue o comisie care să treacă pe la toți deponenții îndrățnici, arătându-le greșala pe care o fac prin obținerea lor, datorită sfătuitorilor fățări, cari răspândesc fel și fel de versiuni cu privire la soarta Băncii „Victoria”. Ar fi consultat apoi, ca noua instituție financiară care se creiază să primească o numire strință de băncile salvate, întrucât numai astfel întrând în conștiința opiniei publice că e aci vorba de o bancă nouă, cu o nouă mentalitate și noi oameni, se va putea redobândi încrederea publicului. Cere în fine, pentru amu-

țirea svonurilor care circulă, să se facă o expunere de felul cum a lucrat noui consiliu de administrație, dela primul moratoriu încoace, fiindcă e bine să se desfășeze toată neîncredere pe care unii purtători de vorbe o lanseză la toate răspântile.

Dnii St. Cicio Pop, Cornel Lupu, Dr. T. Pap, Dr. C. Albu și Dr. I. Vicaș, fac o expunere despre felul cum a lucrat banca de trei ani încoace, că toate transacțiunile încheiate constituie un portofoliu sigur și că numai crizei economice acute se datorează dacă banca conform promisiunilor dela înțâiul moratoriu s'a putut ajunge într-un stadiu de consolidare până acum. E adevărat că unora cari n'au semnat moratoriu sau au semnat condiționat li s'au reziliuit depunerile în baza de proces, aceste sunt însă în mare parte cauze de pe timpul interimatului dintre vechiul și actualul consiliu de administrație. Din interesantele expuneri ale dlor membri ai consiliului administrație mai rezultă că întreg consiliu actual lucrează fără a primi nici cea mai neînsemnată recompensă, fiind toți animați de singurul gând de-a demisiona de nădatăce banca va fi pusă pe picioare.

Deponenții cari au împrumutat bani pe libelele blocate pot fi înăștiți că de nădatăce banca va începe să lucreze și aceasta se va întâmpla îndată după acordarea moratoriu, ei vor fi cei dintâi cari, prin transacțiuni potrivite, vor fi scoși din impasul în care se găsesc.

Mai vorbesc dl. Mihaiu Păcălianu Dr. S. Păscu și Dr. Vicaș și Dr. Albu, toate aceste vorbiri având darul de-a crea o atmosferă de înțelegere pentru seriozitatea situației, deponenții plecând convinși că singura lor salvare e semnarea moratoriu, altfel își taie creanga de sub picioare propriei. Suntem siguri că după aceste deslușiri, deponenții cari slau momentan în expectativă, vor să ia o atitudine folositore, înlesnind prin gestul lor încheierea cu o zi mai curând a moratoriu și contribuind astfel prin salvarea băncii la salvarea atâtor creditori și debitori ai băncii.

Anul nou în care intrăm ne va arăta dacă lumea interesată va avea înțelegerea față de această problemă care privește de aproape soarta a 36 mii de români. (La depunerile sunt angajați circa 6000 iar la datorii, împreună cu garni, mai bine de 30.000).

An Nou fericit dorim tuturor cetitorilor noștri!

GRIGORIE

din indurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române a Aradului, Ienopolei și Hălmagiului, precum și a părților anexate din Bănatul-Timișan.

Iubitului cler și tututor credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pacea dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierească.

"Fii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limbă; ci cu fapta și cu adevărul". (I. Ioan c. 3, v. 18).

Prea iubiții mei fii sufletești!

Persia era odinioară una dintre cele mai mari, mai bogate și mai temute impărații, așa că tronul împăratesc al acestei țări însemna cea mai mare cinste, putere și mărire. Să întâmplăt că domitorul străjucit și puternic al acesei țări, *Dariu*, să moară. El avea doi copii: unul cu numele *Artabazanes*, și altul cu numele *Xerxes*. Când a murit tatăl lor, fiul cel mai mare era departe de casă, așa că tronul văduvit il ocupă fiul cel mai mic, *Xerxes*. La ovremea să intors acasă și fiul cel mai mare și lumea acum aștepta că între cei doi frați să înceapă o luptă pe viață și pe moarte. Dar lucrurile s-au petrecut chiar contrar așteptării lumii. Fratele mai mic s'a învoit numai decât ca fratele cel mai mare să ocupe tronul, dar fratele mai mare nu a primit cu nici un preț acest tron. Si frații aceștia, copii de impărați, s'au *iubit așa de mult și așa de cu adevărat*, incât toate pietriile scunipe ale coroanei tatălui lor nu au fost în stare să le tulbure *iubirea lor frânească*. Ba ce este mai mult, frațele mai mari în loc să urască și să pizmuiască pe frațele său mai mic pentru bogățile nemăsurabile ale țării și pentru strălucirea tronului persan, a mers pe câmpul de luptă și a murit acolo moarte de viteaz, apărând cu sângele său tronul și împărația fratelui său mai mic.

Iată că iubirea frânească a fost în stare singură mai mult decât armele să apere marele imperiu persan, pe care l-ar fi dărâmat până la temelii ura dintre frați.

Acest exemplu de adâncă iubire între frați vi-i pun înaintea ochilor, prea iubiții mei fii sufletești, azi, când ați trecut hotarul unui an vechi și ați intrat în câmpul unui an nou.

Fericire fără iubire adevărată nu există nici în familie, nici în societate, nici în Stat, fiindcă iubirea este împărateasa ființei noastre, și prin urmare poruncitoarea tuturor simțirilor noastre. Si unde lipsește iubirea, acest sentiment împăratesc, toate sunt triste și toate sunt sărace, așa cum triste și sărace sunt flori, cari nu au parte de lumina soarelui.

Apostolul Pavel în epistola sa I către Corinteni cântă un imn admirabil și netrecătoriubirii:

1. Toate limbele omenești și îngrești de le-aș vorbi, dacă nu am dragoste, m'am făcut cramat sunătoare ori chirivai răsunător.

2. Si dar proorocesc dacă aș avea și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de-aș avea credință atât de multă să mut munții din loc; dacă nu am dragoste — nimic nu săn-

3. Si toată averea mea de aș face-o

îi lipsește un singur lucru și cel mai prejos: *sănătatea*. Așa sunt bolnave, neputincioase și fără de nici un foios sufletele din cari lipsește chiar ceeace este mai esențial și mai valoros: *iubirea frânească*.

De Anul nou, când toți oamenii, fără deosebire de vîrstă, rang și avere își doresc binele, nu doresc *alt bine mai mare credincioșilor mei și țării mele decât ca Dumnezeu să ne pogoare în suflete darul iubirii frâneșii*, prin care am putea aduce în Țara noastră cel mai mare bine, pe care-l așteptăm cu toții.

Luna nu are lumină proprie, ci lumină împrumutată dela soare, — stelele sunt departe și au puțină lumină, dar toate stelele la un loc și cu luna fac atâtă lumină împreună, încât luminează frumos boala cerească și noaptea.

Așa și noi, punând lumină lângă lumină și jerife cât de mici una lângă alta, putem sămădui toate ranele și toate durerile, de cări pătimim.

II.

Un scriitor spune că lumea este așa cum sunt sufletele noastre. Nimeni nu poate afirma că lumea din afară nu este tot așa de frumoasă cum a făcut-o Dumnezeu dela început. Primăvara e tot așa de plăcută și de frumoasă ca înainte cu mii de ani. Florile nu au pierdut nimic din drăgălașia și miroslor lor. Soarele este tot așa de bland și de binefăcător, că în prima zi, când l-a așezat Dumnezeu pe cer. Schimbarea de care ne plângem nu poate să fie decât înăuntrul oamenilor. Să schimbăm acest dinăuntru, să izgonim de acolo *ura*, *pizma*, *egoismul* și *răutatea* și în locul lor să punem *iubirea frânească* și atunci lumea iar va fi bună și frumoasă cum o dorim noi să fie.

Despre un bogat fără de seamă din America se spune că s'a suiat pe un munte înalt și privind în jurul său i s'a umplut înima de o bunătate, de o linște și de o mulțumire, pe care nu o simțise până atunci. Si omului acestuia îi era teamă să se coboare jos de trică ca înima lui să nu piardă fericirea, pe care o simțea. Si atunci un glas lăuntric i-a spus că înima lui va fi totașă dacă mergând jos va face fapte bune, de măngăiere și ajutor. Așa s'a și întâmplat. Bogatul venind acasă a zidit o mulțime de case pentru săraci și săraci, necăji și fără adăpost și minune mare, făcând binele, omul acesta nu a mai pierdut niciodată fericirea, pe care a simțit-o în vîrful muntelui.

Cine vrea să fie mulțumit să imiteze în măsura puterilor sale fapta acestui bogat și atunci și înima lui se va linși și va fi cuprinsă de placerea supremă, care se chiamă: *fericire*.

III.

Azi, iubiții mei fii sufletești, pe toate drumurile și la toate colțuri se vorbesc de *libertate*. Adevarat, supremul bun al unei familii și al unei societăți este libertatea,

dar libertatea nu a fericit și nu va putea ferici pe nimeni fără simțul răspunderii. Sfânta noastră biserică ne învață că aici pe pământ și dincolo de mormânt avem *să ne dăm seama de toate faptele noastre*. Răspundere este, oricăr ar nega-o lumea, și dânsa este forța conducețoare a lumii. Un copil poate să nu-și cinstească pe părinții săi, fiindcă are libertate, dar orice ar face și ori unde s'ar duce, el *simte* și nu se poate scăpa de povara răspunderii, fiindcă acest fiu neascultător simte că undeva în umbra îl pândește blestemul părinților, care-l arde mai groaznicdecă focul.

Așa și lumea poate să fie liberă, poate să să se lăpede de credință în Dumnezeu și poate să meargă pe cărări potrivnice iubirei frânești, peruncită de Părintele nostru din ceriuri, dar trebuie să simtă și dânsa și să vadă că *din ceruri o urmărește pedeapsa lui Dumnezeu, care nu o lasă să fie fericită*.

In America de nord, cu mulți ani mai înainte, doi copilași plecazeră dela școală acasă, care era departe. Dar locul, pe unde trebuiau ei să meargă, era pustiu și acoperit cu zăpadă. Cu cât înaintau copiii, cu atât se inseră mai tare și cu atât frigul devinea mai cumpălit. Unul dintre copii obosișe întru atâta, încât nu se mai putea mișca și era amenințat să înghețe. Fratele teafăr l-a luat în brațe să-l încâlzească cu căldura sa proprie și să-l duca mai departe. La un moment dat și băiatul mai tare slăbise așa că erau siguri că au să moară amândoi în pustietatea intunecată și înghețată. Si atunci copilul și-a adus aminte că are un corn în care poate să susțină după ajutor. Copilul s'a gândit că el are să susțină în corn cu atâtă credință și cu atâtă iubire încât *trebuie să-l audă Dumnezeu* și în pustiu, unde nu este nici o suflare omenească. A suflat odă și de două ori și de fapt la cornul lui răspunse alt corn; era al tatălui său, pe care Dumnezeu l-a trimis în cale. Copiii au fost măntuiti și după puțin timp ajunseră la casa caldă a parinților.

Am ajuns vremea ca și noi, iubiții mei fii sufletești, să susținem în cornul credinței și al iubirii, și Dumnezeu ne va auzi și ne va ajuta tuturor. In nădejdea că glasul meu chemător la iubire frânească va fișa un puternic răsunet în inimile voastre, vă dorești tuturor. An nou cu iubire, bine cuvânlându-vă familiile voastre, că se voastre și holdele voastre.

Araď, 1 Ianuarie 1931.

Al Vostru părinte iubitor

† GRIGORIE,
Episcopul Aradului.

Predau ore de limbi
engleză

A se adresa:
IOAN COCUT str. Kogălniceanu 4
No. 67 2 3

An nou fericit ureză

clientilor săi RENUMITUL RESTAURANT și BUFE
, „Crucea Albă“ CU MĂNCARI ȘI BEUTURI SPECIALE

Abonamentul 2500 lei lunar, cu dejun, masa la amiază și seara.

No. 67. 2-2

50 Cu ocazia imprimării a
ani de multumiri
existență a firmei **aduc** marelui
pentru increderea ce mi-a acordat,
cerând și pe mai departe acelaș in-
credere și sprijin.

MIHAI HAUBENREICH

Speciał atelier de plădomă
ARAD, STR. HORIA NO. 3

1-1

Cumpărăți lemn de foc la firma

B. SCHÖNWALD

Comerçant de lemn

Piața Cetăței Vechi Telefon 181

1-2

Ștefan COROBAN

CROITOR ARAD, dorește A. n.

f. clientelei și prietenilor

No. 79 2-2

Frații FLEISCHER,

Fabrică de mobile de
No. 80-2-2 fier și aramă

ARAD, Str. I. Rusu Șirianu 15.

◀ Gravură în obiectele de cadou,
monograme tăiate în servete de vîle, în
tabă here etc., execută art stică **CSÁKY JULIU**, gravor,
cu preț redus ARAD, str. Alexandri 5.

No. 64 2-2

1931
Ianuarie 10
BALUL MESERIESILOR

Nr. 62. 2-3.

Cel mai frumos

vopsește și curăță hainele pentru serate și
ocazii

Müller I. și Fiul, intreprindere de vopsit
și curățit chimic, ARAD, str. Brătianu 5. — Banatului 6.

No. 23. 5 3

◆◆◆ Cadouri de Anul Nou ◆◆◆

Asortiment bogat de Ciocolată și Bonboane

◆◆◆ **M. ȘTEFĂNESCU**

◆◆◆ **GRIVITA S.R.**

Fabrică de ciocolată,
bonboane și conserve.

◆◆◆ **DEPOZITUL Fabriciei**

◆◆◆ **ARAD** ◆◆◆

Nr. 64. 2-2.

Frecare dimineață ciorbă de
fasole — Mâncari calde ziua
noaptea. — Intrare și prin str.
Metianu. — Orchestră de țigani de primul rang.

No. 32. 3-3.

România.

Judecătoria Rurală Chișineu-Criș.
No. 1276/1929

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Subsemnatul delegat Judecătorească aduc la cunoștință generală că în cauza lui Victoria S. p. A. Arad repr. prin Dr. Teodor Pap adv. în Arad dom. în Șimandul de Jos pentru suma de 293500 Lel cap. și accesori în urma decisului Tribunalului Arad No. 4/27/1928 mișcătoarele cuprinse în ziua de 8 Martie 1929 pe cale execuțională de escontentare și în pret de 44200 Lel evaluate și aușume: 1 masă mică cu 5 fotole, 1 pat, 1 oglindă mare, 1 dvan, 1 lampă mare, 1 cassă pentru bani, 1 perdele, 1 dulap, 1 bufet, 1 radio, 1 pendulă, cantar, trăsuri, mașină de sămânăt etc. se vor vinde prin licitație publică judecătorească care se va ține în ziua de 3 Ianuarie anul 1931 orele 15 la locuința urmăritului în comuna Șimandul de jos.

Intrucât mobilele care ajung la licitație secvestrate de alți irși acestea și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, prezintă acte ordonată și în favorul acestora în sensul art. 120. Legit LX: 1881

Cișineu-Criș, la 10 Decembrie 1930.

Serbu delegat judecătorească

Croitoria militară, civilă și de uniforme școlare

Ion Julian
din strada Bucur No. 14
execuță prompt, orice
comandă de Haine cu
PREȚURI
AVANTAGIOASE.

No. 33. 3-4.

◆◆◆ Institut de beauté și cosmetica

Așezare de geamuri, repararea oglinziilor păcate le
execută cel mai eficient

EDMUND BAUER

Nr. 57. 2-5. **ARAD, STR. CONSISTORULUI 21.**

FOTOGRAFI pentru CADOURI DE CRĂCIUN, SE PRE-
GĂTESC în ATELIERUL de FOTOGRAFII ARTISTICE **GÉZA NAGY**
ARAD, BULEVARDUL REGINA MARIA 8. Atelierul e deschis și Dumineca
PESTE DRUM DE PREF. JUDEȚULUI.

**VOPSEȘTE și CURĂȚĂ CHIMIC HAINELLE FINE DE
TEATRU și OCASII**
Str. Brătianu 21. **KNAPP** Str. Ep. Radu 10.
Instalație electrică - motrică modernă.

Curățirea și vopsirea hainelor o face în modul cel mai perfect

HOSZPODAR Str. V. Stroescu 13.

Alergați în grabă „la Cărtăra și Măcelaria”
IOAN NETEU din Piața Avram Iancu No. 17

Nr. 69 2-2.
Unde în vederea sfintelor sărbători, oferă clientele sale și onor publicului, cele mai speciale mezeluri, cărouri afumate, sucă fiartă și carne proaspătă, cu prețuri reduse.

la firma „DELKA” Str. Brătianu,
vă puteți procura din assortiment bogat haine bărbătești, stofe bărbătești și de dame,
pe credit de 6 luni, fără carnet de credit.

Cocs de Silezia, cărbuni de piatră și lemn de foc tăiate în grădini la domiciliu pe 1 sau 2 cele mai REDUSE PREȚURI.

Nr. 15 5-10.

ALTMANN EDE, Arad, B-dul Reg. Ferdinand 44

Croitoria „CORVIN” Arad
Str. Matei Corvin 3, execută cele mai elegante costume bărbătești. Funcționarii și muncitorii pot plăti în rate lunare. Încercați o comandă de probă!

Nr. 55. 2-2.

Frații FLEISCHER, Fabrică de mobile de
No. 80-2-2 fier și aramă

ARAD, Str. I. Rusu Șirianu 15.

WEISZ & BENJAMIN
DEPOSIT de MĂRUNȚIȘURI
--- ARAD ---
Bul. Regina Maria Nr. 8.

Nr. 58 2-2.

ATENȚIUNE.
Fotografi sunt mulți, român este însă singurul CURTICEAN Arad, Calea Șaguna 90, unic care execută fotografii pentru carnete și alte artistice în toate mărimele cu preț redus.

Nr. 61 2-2.

Csáky, ciasornicar și bijuter
cadouri de Crăciun și Anul-nou cu prețuri avantagioase, Arad în fața bisericii Iutherane. Pe credit cu livretul „CONSUM”

No. 75, 2-2.

BUFETUL FLORA

RESTAURANT — BERĂRIE

Piața Avram Iancu

Se primesc abonanții. — Totdeauna e deschis pană dimineața. — Pentru societăți camere separate. — Prețuri modeste.

Crăciunul bolnavilor.

Ajunul la Spitalul Județean și la Spitalul de Copii.

Pentru suferinzi, o sărbătoare ca aceasta e de o ne-asemănăt mai mare importanță. Un resort sufletesc în deamnă pe bolnav spre credință. Am putea spune, că această stare este de multe ori purificatoarea sufletelor. În lungile ceasuri de suferință, petrecute între zidurile albe, în mijlocul vaetelor, plânselor și a suspinelor muri bunzilor, pe bolnav îl năpădesc fel-de-fel de gânduri. Unii simt că și-au greșit viață. Goana după cele materiale, îspitele de tot soiul, cărora nu le-a putut rezista, le-a îngăduit prea puțin timp pentru cultivarea sentimentelor religioase, pentru formarea unei credințe statonice. Prea adesea se neglijeează credința când nu se duce lipsă de nimic și când nimica nu doare. Dar suferindul, chinuit de dureri, își dă seama, se pocăște. Iși caută refugiu în credință. și uneori nici nu-i rămâne altă speranță. Credința în ajutorul divin, întărește voiața de a trăi. Si când știința medicală și-a epuizat mijloacele, aceasta poate fi încă salvatoare!.

Ca și în anii trecuți, directorii celor două spitale, au finit să sublinieze însemnatatea **ajunului**, semănând puțină speranță și măngâiere în inimile celor chinuiți de boli.

La Spitalul Județean.

Înspire seară întreg Spitalul Județean părea lumină parțială de o singură flăcără. Era lumina brazilor aprinși, ce umplea încăperile mari, sombre și curate. După un scurt serviciu divin, officiat în capela spit. de parohul *Stana*, la care a asistat întreg corpul medical al Spitalului în frunte cu directorul lui, *Dr. Ioan Moldovan*, rând pe rând au fost vizitate toate secțiile medicale. În fiecare sală căte unul sau doi brazi, împodobiți de mâini pricepute au vrăjit o atmosferă de sărbatoare rară. Colindele duioase, executate de corul personalului din Spital, acoperea plânsul bolnavilor mișcați și năpădiți de amintiri. Fiecare bolnav își primește darul de Crăciun din mâinile medicului sau îngrijitoarei. Cuvinte de mulțumire se rostesc, intrerupte de sughiuri și în chiar ochii doctorilor impresionați ducesc stropi de lacrimi.

Printre cei prezenți remarcăm pe dnii: *Dr. Ioan Moldovan*, dir. Spit. *Dr. Bodea* și soția, *Dr. Kindler Dr.*

Aug. Santai, Dr. Schmidt, Dr. Luttvák etc...

La Spitalul de Copii.

De aci, întreg cortegiul de colindători, împreună cu d. preot *Stana*, a trecut la Spitalul de copii, unde găsim aceeași atmosferă solemnă. Trebuie să vadă cineva această instituție, că să-și dea seama ce a putut vrăji, în scurtă vreme și cu mijloace extrem de reduse, în pavilioanele Spitalului de copii directorul ei actual, d. Dr. *Cornel Radu*. Între aceste ziduri, atât de neglijate acum câțiva ani, există astăzi instalat, în condițiile cele mai moderne, cel mai igienic dintre spitalele noastre din țară. Si cel mai atragător. Privind boxele albe, tot-atătea despărțituri în care copii îmbrăcați în cămașă albă par multe îngerași plăpânzi, atinși de slăbiciune trecătoare în zborul lor, simți dorința să fi copil, să te'mbolnăvești și să fi îngrijit într'una din ele, de unul din doctorii, cari sunt în același timp și părinți sufletești.

Mai amintim, că aci se află instalată, datorită contribuției *Reuniunea Femeilor Române* o «plajă de raze ultra-violete (Quartz)», la care copiii săraci din oraș, băieți și fete, vin alternativ să-și desvolte plămânnii slabii.

In munca fară preget pentru sănătatea copiilor, d. director Dr. *Cornel Radu* este ajutat de un corp select medical, printre care numărăm pe dnii: *Dr. Er. Cătineanu, Dr. Eugen Dorca, Dr. Emil Botiș* etc.

Impresiunea creată de cântecul colindătorilor, veniți cu steaua, flacără blajină aruncată de fiolele mărunte a pomului de Crăciun, a făcut să se lumineze obrajii copiilor chinuiți de febră. O bucurie nespusă lucea în ochii lor; pentru un moment uitaseră că nu se află acasă lângă cei dragi ai lor, uitaseră de toate chinurile, durerile lor, uitaseră, căci a venit Moș Crăciun cu darurile lui...

* * *

CROITORIA militară și civilă
NICOLAE BRITOM Brad
urează anul nou fericit ono-

ratei sale cliente

1.

SUB BRICI...

Un interiew cu frizerii. „Lumea se barbierește singură“.

Ziarul „Aradul“ având să fie organul tuturor, fără deosebire de profesioniști, am continuat seria interviurilor, cu barbierit. — Pentru a cunoaște dezideratele și jabele acestor profesioniști, ne-am adresat singurului barbier român din centrul orașului, d-lul Bodrogeanu Aurel. Am intrat deci în prăvalie de o curătenie exemplară din strada Horia

— Străiți don'... a săriți simpaticul ucenic Vasile, cel mai tiner din personal îmi luă paltonul, pălăria și bastonul.

— Doriți în rapd? Mă 'ntrebă Stefan, un agil mânător al briciului. Nici n'aveam timp destul pentru a legă două fraze și acest iște maistru al briciului, Stefan Cămpian, îmi și duse barba toată, în câteva secunde. O particularitate a acestui diligent Stefan este că rade cu o tușă rădă.

— Doriți și un tuns? Mă 'ntrebă atunci celalalt Stefan, — Nit Stefan — un tiner calfă român. Altele două-trei secunde și parul îmi fu aranjat.

După aceste mici operații l-am întrebat pe d. Bodrogeanu dacă face se fiu barbier.

— Cu așa cheltuieli Dle, ce le am eu nu se merită, îmi răspunse d. Bodrogeanu. Pătesc, 60 mil chirie pe an numai pentru prăvalie, alte 40 mil pentru locuință... apoi personalul și celelaite. Lumea se barbierește singură și face economii. Abea îmi vine lunar un venit net de 6000 Lei.

L-am întrebat pe d. Bodrogeanu, căci clientii are zilnic. — Clienti? În zilele de peste săptămână ne vin zilnic cam 15-20 înști, abăa Sâmbăta avem circulație mai mare, când ne vin și

până și 50 de înști, continuase d. Bodrogeanu să-mi dea relații. Venitul în ultimii trei ani ne-a scăzut cu 50%, deși prețurile se mențin invariabil, căci taxa de tuns e 35 lei și cea de barbierit 16 lei. Dintre clientii mei 80% sunt abonați. În general pot mulțumi și sunt cu recunoștință clientele mele române că n'a încetat de a mă sprinji.

— Când e sezonul barbierilor, am întrebat din nou?

— Numai vara. Atunci devine barba insuportabilă din cauza marei călduri, îmi răspunse.

— Ce salarii se plătesc calfelor, ale Bodrogeanu?

— Salariile variază între 6-900 lei săptămânal. În localurile mici se plătesc și mai puțin, cam 4-5 sute pe săptămână.

Am întrebat apoi despre ora de deschidere și închidere și am primit informația că barbierul deschide dimineața la 7.30 și închide seara la 7.30 iar Sâmbăta la ora 9 Prăvalile din suburbii închid cu ceva mai târziu, la ora 11 seara.

Intreband căci maistri și calfe barbieri sunt în Arad, d-sa ml-a declarat că în centrul Aradului el e singurul român, la periferie, cei de categoria II și III sunt cam 8-9 înști. Calfe români în întregul oraș pot fi cam 20 înști.

Am mulțumit d-lui Bodrogeanu pentru lămuriri și vrând să esam observat pe părete diploma decoroșă industrială clasa II cu care a fost decorat acest sărguincios barbier și singurul român de această profesie în centrul Aradului.

Petronius

PROHOD.

Regret din sujet anul ce-a trecut,
Că'n viață lui la toți bine-a făcut:
Ne aduse bani, impozite a sters,
Dreptate a 'mpărțit în al lui mers,
Pe cei umili mai sus i-a ridicat
Si-a pedepsit pe toți cei ce au furat:
Conducerea la toți a 'mpărțit
Ca să trăiască orice om, cinstit,
Si la someuri de lucru el te-a dat
Si industriei, comerț a 'ncurajat,
Economie, toate te-a îngrijit,
Să fie criză nici nu s'a gândit
Dar ghinion! toate au eşit pe dos,
Lucră 'n pustiu și fără de folos.
Regret din inimă și plâng amar
Că anul mort acum.. trăi 'n zadar

Naigălaș.

PORCUL IN TRIFOI.

— Fabulă —
Un porc ce se scăldase într'o bală cu noroi
Nimeri din întâmplare într'o livadă cu trifoi.
De acolo, privindu-și frații ce rămău într'o
fpășune
Gândeau: ce animale proaste și nebune
Cum rămă acolo, fără năzuință,
Când eu îmi găsesc hrana cu atâta ușurință.
— Pe când gândeau el astfel în creieru și tâmpit
Simți că 'n spate cu cera greu este lovit.
— Era slăpânnă care dădea răplată cuvenită:

La fel pătesc și om și vită
Când ocupă locul pe care nu-l merită.

Emil H. Nonu.

ptin de bunătate și dragoste pentru poprenii lui din Gruia.

In seara aceasta de Crăciun, — silit să bată poarta castelului grofesc din sat, ca să poată elibera din cocina de porci pe bieții copilași colindători români, pe cari neaoșul ungur îl stâlcise în batăi, — părintele Grigorie trebuia să se supună vrerii «domnilor» cari petreceau în casa administratorului de moșie grofească. N'avea ce face. Îi conditionasera eliberarea valahilor din cocina de porci, numai dacă prima sa stea la taifas și să încine cu oaspejii un pahar de vin.

Privi cu mult amar rândurile în cari recunoscu și «domni» români din oraș. Privirea lui se opri, întâmplător, la grupul unde protopopita româncă din oraș povestea veselă și galăgioasă, într-o limbă neaoș ungurească, întâmplarea unei biete fărânce, care vrând să-i sărute mâna s'a potințit și și-a spart toate oalele, pe cari le aducea la târg în Poenii, iar după aceea începuse să se bocească, de se strânsese tot fârgul în jurul ei.

— Sunt proaste, proaste ca noaptea... explică protopopita în hohotul de râs al celorlalte cucoane.

Părintele Grigorie întoarse capul, jignit în inima lui, căci fărâanca era o româncă, o biată femeie — simplă ce-i

drept — dar care suferise paguba tocmai în felul ei de a săruta mâna doamnei de «rumân», doamna care își bătea acuma joc de omenia ei.

— Noa popă, cum îți place? — zîmbi ironic fibirăul Kovács.

— Părintele îl privi rece și nu răspunse.

Pretorul Kovács era înalt și desirat ca un Goliath, cu umeri lați și uscați, părând obosit și plăcisit de toate. Era singurul ungur de viață din toata societatea aceasta. Notarul Marossy, ungurul cel mai îndrăcit, se născuse într'o casă dascălescă din Banat, iar tatăl sau — sărb — purta și astăzi numele de Marinovici. Ceilalți unguri, majoritatea, mult de își duceau viața ungurească până la bunici, dar purtau nume neaoșe ungurești și doar trăsăturile fețelor și ura manifestată contra valahilor, de-i mai trăda cine sunt.

Pretorul Kovács împinea treizeci de ani în slujba de «fisolgăbirău» în Poenii. O scriință binisor pe românește. Nu era rău la suflet și uitase de mult, că fusese trimis aci — în tinerețele lui — ca un infocat șovinist ungur, cu misiunea să maghiarizeze pe valahi. Învățase să cunoască poporul și în afară de severitatea pe care i-o dicta slujba, nu era omul care să facă exces de zel, mai ales, că în inima lui se obișnuise să prețuiască pe oameni

Un popă valah și un fibirău cu suflet.

fragment din romanul „Deștepți și naivii“

de Tovie Cristia

Două jumătăți de veac își încrucisau linile în fața părintelui Grigorie. Din prima jumătate de veac păstra vioici, unea ochiului verde cu nuanțe căprui, umbrat de o frunte largă, deasupra nașului bine conturat, cu buze cărnoase și față ovală, fără grăsimi. Ochi ageri și îndemnătoci. Bărbat frumos și chipos, înalt cu umeri largi.

Li era dragă viața și li erau dragi oamenii, buni sau păcătoși aşa cum erau, căci avea sinceritatea de a-și recunoaște și însuși pătimile sufletului supus trupeștilor patimi, însă cu atât mai neindurat vrăjmaș era pentru cei ipocriți, falși și lingușitori.

Din a doua jumătate de veac citeau în fața părintelui Grigorie caracterul încăpăținat al omului, care văzuse și trăise multe, suferise deajuns ca să-și ojelească sufletul în lacrima nestoarsă, învățase să urască și să ierte și ajunse să cunoască dragostea de om și Dumnezeu. Părul albă se răsfrânea pe umeri în plete ondolate de ani și

Asistență socială.

Nu cred să fie o chestie mai actuală, ca asistență socială.

Pentru a înțelege mai bine lucrurile, vom arăta ce este asistență și de căte feluri este.

A asista pe cineva, înseamnă a-l ajuta, a-l da sprijin, a-l îngrijii.

Se zice asistență medicală îngrijirea ce se dă bolnavului, asistență publică îngrijirea ce se dă infirmilor, neputincioșilor de instituțiile publice chemate și asistență socială îngrijirea și sprijinul, ce trebuie dat unei persoane sau unei familii ajunsă în desechilibru material ori moral.

De asistență medicală se îngrijesc spitalele, dispensarele și medicii oficiali, cari au obligația a îngrijii gratuit pe bolnavi săraci. Tot acestui scop servesc și unele societăți particulare ca soc. Prințipele Macea, Profilaxia tuberculozei etc. cari prin dispensarile lor și prin distribuire de alimente și alte obiecte necesare asistă pe bolnavi.

Pentru asistență publică avem în Arad mai multe instituții astfel cîmpnul infirmilor orașului cu o capacitate până la 150 paturi și mai multe căminuri ale societăților particulare (evreiești, etc.). Nevoiașii cari n'au nici o rudenie obligată ori dispusă a-l ajuta și a-l întreține, găsesc în aceste căminuri un acoperiș pentru restul zilelor lor.

Ce privescă asistență socială adecvata, care are de scop redarea elementelor desechilibrate social din nou societății ca factori folositorii acestora, avem și pentru aceasta câteva instituții în Arad. Așa este orfelinatul Reg na Maria care ocroteste și face educația a 160 orfani, eliberând anual 20-40 de însăși ca factori folositori ai societății. Tot asemenea este și centrul pentru ocrotirea copiilor, instituție de stat pentru copiii părăsiți dela naștere până la 15 ani etate. Nu avem însă nici o instituție, care să se îngrijască de persoanele adulte și mai ales de familiile, cari necesită sprijin material și mai ales moral.

Somajul zilelor noastre a îmulțit în chip și grozitor în toate țările numărul desechilibrațiilor materialicește. Așa, că situația lor a devenit desnădejdită, bătăilor amenințătoare. Asistența somerilor formează dela răbitorul mondial încoace în unele țări industriale o preocupare permanentă a statului și societății.

Statul, comuna și societățile filantropice și-a continuă activitatea lor

În acest articol însă nu despre asistență acestora voesc să scriu.

Mă gândesc la o formă și un mijloc de asistență celor famili, cari și-au pierdut echilibrul material și moral mai ales din alte motive ca moartea factorului principal de căstig (tata etc.) sau dispariția sau alcoolizarea lui etc. Azi nu sunt rare cazurile, când mama cu 2-3 copii mici sub 6 ani este părăsită de lună și chiar anii de zile de tata, care affirmative a plecat să caute de lucru în alte localități și nu s'a mai reîntors și nici alt semn n'a dat despre sine.

O astfel de femeie părăsită cu familia și ea șiunge să cea mai neagră mizerie și își perde orice nădejde de mai bine în viață. Cazurile de sinucideri familiare în masă provin din astfel de împrejurări.

Sunt așa de multe familiile în astfel de situații desperate, mai ales cu licențierile nefărăsite de funcționari, că o statistică a lor ar prezenta cifre însăși spăimântătoare.

Statul, comuna și societățile filantropice cari încărcă răsboiul mondial puteau asista aproape pe toți, cari aveau lipsă, azi se găsesc în o dilemă din cele mai dificile.

Ori ajutorarea acestor elemente desperate, a căror număr crește zilnic, este de interes obștesc astfel este de temut, că ele vor zdruncina ordinea constituță a societății. Foamea și desesperarea nu sfătuiesc nici când pe nimeni să păzească legile și mai ales să socotească de sfântă și nealienabilă proprietatea particulară.

Este deci în interesul egoistic a fiecarui proprietar de orice valoare să ia parte la asistarea persoanelor și mai ales familiilor ajunse în situații deosebite mai sus.

Dacă fiecare familie cu oarecare stare materială mai bună să aranjează să preia asistență a 1-3 sau mai multe familiile îngrijind după posibilitate numai de ajutorarea lor materială și în același timp ridicând și moralul lor și redându-le increderea pierdută în viață, cred că să aranjeze în scurtă vreme, bineînteles aperând și o ameliorare a situației generale economice, care nu mai poate întârzi mult fără un dezastru mondial, zic că să aranjeze la o ameliorare simțitoare a situației.

Statul, comuna și societățile filantropice și-a continuă activitatea lor

de asistență publică și socială îndrepătându-o în prima linie spre ajutorarea persoanelor singuratic (orfani, copii părăsiți, nevoași fără rudenii etc.) iar familiile ar fi date în asistență altor famili.

Acest lucru îl găsesc urgent necesar nu numai ca o cerință socială actuală ci și ca o faptă de milă creștinăscă.

Administrația comună ar face numai pe intermediarul: ar primi ofertele familiilor, cari voesc să dea asistență și cererile acestora, cari necesită asistență și ar îndruma pe cele din urmă la cele dintâi.

În orașul Arad cu circa 20,000 famili, dacă să ar găsi 1000-1500 de oferte cred că ar acoperi toate cererile de ajutorare.

Eu cred, că sacrificiul material și obșteală fizică și psihică ce se cere familiilor asistente la aceasta operă sunt relativ mici: puține alimente, unele obiecte de îmbrăcăminte, câte-o sumă mică de bani, ceva combustibil etc. și mai multe sfaturi bune și îmbărbătare morală sunt mai mult decât suficiente în mai toate cazurile și se găsesc în oarecare surplus în toate locurile.

Aș găsi necesar, dacă aceasta idee ar găsi rezumat și ar fi pusă pe tapet și de alte ziare pentru a ajunge la cunoașterea întregelui populații și a fi împărtășată căt mai mult și căt mai lute.

Dr. V. C.

Specialități de licheuri	LICHTWITZ
Rum de Jamaica veritabil	LICHTWITZ
Cognac Medicinal Brandy	LICHTWITZ
Absynth, Whisky, Gin	LICHTWITZ
Orangeade Francaise	LICHTWITZ
Licheuri de cremă	FLORA
Rum pt. ceai	FLORA
Cognac cu trei stele	FLORA
Rachiuri din fructe	FLORA
Siropt de smeară	FLORA

CELE MAI BUNE
și
CELE MAI EFTINE
de vânzare în toate magazile
de specialitate.
Fabrica de Rum și Cognac

„Flora“

S. A.
Arad, Bv. Reg Ferdinand 33.
Telefon 141.
No. 74 2-2

Student...

Ca mulți alii ce-au aspirații de viitor strălucit, sunt și eu student. Să am crezut că fac bine dacă mă refugiez din lumea materialismului ce predomină secolul — tot mai lipsă de ceeace căută, în lumea idealismului, în lumea care nu vede decât sufletul în om și pe aceea căută să îmbrace în haină de sărbătoare, să-i dea hrană din cuvintele lui Hristos și să lupte, nu cu lipsa de destări lumești ci cu lipsa de mulțumire sufletească ce am avea în urma conștiinței curate cu care am putea sta privind în față pe cel ce s'a jertfit pentru noi.

M'am decis pentru teologie.

Cât de frumos e să te adâncești în cuvintele Domnului, să le înțelegi și să le urmezi! Să-apoi căt de ideal, să faci și pe cei rătăciți, să calce pe urmele Mântuitorului lor!

Ideal! Vis!

Nu m'am gândit că vremurile strămoșilor cari jertfeau tot ce aveau, pentru biserică, au trecut. Am uitat că la viața spirituală nu ne mai gândim decât pentru a săntaja pe cei ce mai știu că omul are și un suflet de care trebuie să dea seama în fața cuiva.

M'am înscris la teologie în speranță că mă voi putea retrage din calea ișpitelor ce mi le punea în vale lipsă de bani. Dar n'am făcut decât să adaug o desiluzie la viața tinerei nici n'a întâlnit altceva în calea ei.

Criza se simte și aici. Ba poate mai bine decât în altă parte. Suntem studenți și lumea ne cere mult, dar nu ne dă nimic. Ne cere „să nu cerem“. Ne cere să facem jertfe pentru ai distra. Da, căci ei văd o simplă distraconie în propagandele culturale ce le fac studenți. Dar când e vorba de sprijin... ioc. Da, înțeleg criză. Dar criza nu-i cauzată de micul obol ce trebuie să dăm celor ce vor să lumineze sufletele, ci de îmbuibilea lui cu bunătăți a celor ce cred că pentru ei a fost creat universul, de risipa ce se face pe blâncuri scumpe și obiecte de lux cari numai să înalte sufletul nu sunt menite.

Iar noi să răbdăm, să stoarcem bani din înțelegere pentru ca să ne însușim arta în de a îndruma sufletele pentru apoi să nu căsim ascultați, dar să-ni-se pretindă să luminiță poporul, iar dacă ceeace-ai au stricat cu desăvârsire, nu mai poate fi adusă. Iar lea adevărată, să simă invinuiri noi. Așa vom părea deosebit de către Dumnezeu, oricât de plini de avânt am. Cum vom putea privi, noi tineri plini de idealism, o pleiadă de oameni cari storc toată sudsoreea celui ce muncește, iar pe acesta să-l vedem sătându-se și plângând pentru un codru de pâine? Cum vom fi noi încurajați la muncă și dreptate în față unui aspect de felul acesta? Să-apoi noi înșine suntem pe marginea prăpastiei!

„Căutați mai întâi împărația lui Dumnezeu și toate celelalte se vor adăuga vău“, spune Prea Sfânta Sa în pastorală de Crăciun, amintindu-ne vorbele Mântuitorului. Dar se vede că pe vremea lui Hristos nu era de acel cari nu știau decât că „celui ce are și se va da — și dacă nu va lăsa el, — iar celui ce are — și ceeace are i se va lăsa“.

Năgălaș, pt. conf. P. Selegian

după omenia lor lăuntrică și nu după falșitatea lor egoistă.

Pentru părintele Grigorie, omul care timp de treizeci de ani nu-i ceruse nimic și nici nu-i mințea sentimentele de bun român, pretorul avea o stima deosebită.

— Ce zici, popa baci, de ce fugi de noi? Nu vezi ce bine petrec aci valahii voștri din Poeni, advocați și alți domni?

Nu răspunsă părintele Grigorie nici acuma.

— Tot mai crezi, că ungurul e rău? Ti-o spun eu, ungurul nu-i om rău la înimă.

După câteva clipe, și răsunse părintele, gânditor:

— Ai dreptate, nu ungurul e rău, ungurul cel adevărat, dar prea sunt puțini unguri și prea mulți ungurizați și aceștia în șovinismul lor încălcă cu minciună și linguire, înmisiindu-se cu renegății celorlalte popoare...

Un surâs ironic trecu pe față pretorului, dar observând amăriuinea pe față părintelui, fiindcă-i era drag omul acesta, și rosti — deschis — în graiu unguresc:

— Popa Grigorie, eu îți spun dumneafără adevărul, eu care am venit la Poeni acumă-s treizeci de ani ca mare dușman al valahilor: nu ungurii fac rău poporului tău, ci domnii voștri sunt răi și fățurnici. Noi îi primim în societatea noastră, căci în umiliință lor sunt cei mai credincioși slujitori ai ideei maghiare, dar eu — îți mărturisesc cum n'am spus nimănui până astăzi — îi disprețuiesc, aşa cum disprețuiesc pe orice slugă fățurnică și rea.

Ochii pretorului întăreau sinceritatea mărturisirii. Încălzit de cuvântul rostit din înimă, își beu paharul până la fund, apoi continuă sentințios, cu o voce calmă, meditativă:

— Pe tine popă, te cinstesc. Tu nu ești fals. Tu nu mi-ai cerut nimic, deși și-a dat ce mi-ai fi cerut. Nu fiindcă ești valah, ci fiindcă ești om, om de omenie, cu suflet. Iată îți fac și eu mărturie, pe care — deși ungur — n'ăști îndrăsnit să o fac nimănui, căci mi-ai pierde slujba. Eu am ieșit de

multă vreme din rândurile celor cari statornicesc hotare între popoare și limbi. Am fost mare șovinist ungur și am venit aci cu gândul să înghit pe toți valahii. Dar viața mi-a deschis ochii și am cunoscut deopotrivă canagrena, care roade cumplit temeliile neamului meu unguresc că și slabiciunile neamului tău. Am gustat din amarul decepțiilor, pe cari mi-le-a primit încredere și cărăușia omenească. Să am ajuns să înțeleg, că nu idealul clocește frâmantările sociale și naționale, ci totdeauna goana după o pâine mai bună, lăcomia și nesația. Același instinct de conservare, care întărită două câini în luptă pentru ciolan, care răsboește pe doi țărani în nesfârșite procese pentru o brazdă de pământ, trasă cu plugul în lanul vecinului. La cei mici instinctul se manifestă sălbatec și natural, făjă și cinstiț, în luptă dreaptă, pe când la domni lașitatea îmbracă instinctul în minciună, fățurnicie, iar minciunea îi dau numele de «ideal», ideal național, ideal social, și mai și Dumnezeu căte forme de ideal, degăzări ale aceluiași instinct mărșav de besii, cari n'au

nici măcar curajul de a-și spune pe față intenția.

— Bine, dar atunci — il atâță părintele să-și continue vorba — înseamnă, că negați existența unui ideal, unui oricărui fel de ideal, negați prin aceasta însăși temelia unei etici, de oarece afirmând instinctul de conservare ca unicul mobil în lume, inseamnă să negați sufletul, să negați pe Dumnezeu?

— Iți aperi slujba, părinte. Nu neg pe Dumnezeu și nu neg nici idealul. Dar precum Dumnezeu este unul, nici idealul nu poate fi un atribut al tuturor bestiilor, cari își rod ciolanul în tihă pe mapamondul nostru. Idealul nu face sole care îngăse burjile flămânzilor. Nu-i glas în guri de fișcali flămânzii cari orbesc lumea, ca să-și satură potență în politică. Este schintele dumnezeiască și răsare într'un veac, într'o înimă pentru veacul acela și idealul colectiv nu-i decât raza pe care o împrăștie între semenii săi de înălțător focul sacru, pe care l'am numit ideal. Există ideal și idealisti: singuratici, cari și nasc într'un mediul, într'un ținut, pentru un timp anumit, ca mari înaintași a

O vizită la Siria

De vorbă cu un bătrân luptător naționalist. — La Viena, cu Memorandul. — Amintiri despre Russu-Şirianu. — La Sighetu-Măreşti. — Cum se făceau alegerile sub Unguri. — La Sopron, — Suferințe.

Deși luna Decembrie nu este destinația excursiunilor și mai ales într'un țărăng de provincie cu drumurile lui de joiovanii înghețați și cu un retrograd intuneric scăzut, iluminat îci și colo de jăte o lumină firavă, am plecat totuși la Siria, împreună cu prietenul meu I. Martin, mănaș fiindcare de aleanul lui: tovarășul meu să-și umple o respectabilă demigeană cu vin din podgoria binecuvântată a Siriei; eu, cu nădejidea unor informații, interesante pentru un ziar ce caută să reinvieze un trecut local, — românesc.

De aceea când am ajuns la Siria, ne-am întrebat spre locuința lui Nicolae Lăzărescu, un mare luptător în alegeri, pe vremea Ungurilor; în zilele României mari deputat pentru puțin timp, în cabinetul Vaida; și biet om necajit cu pământul pierdut și dator la bânci astăzi.

O mică coroană de veștede flori de câmp atârnă pe zidul înalt în dreapta porții. În pridvor ne-a întâmpinat dr. Lazărescu, om peste care anii au trecut fără să-și lase prea mult urma. De sub sprâncenele stufoase și încă negre, îl scântează agerii ochii negri.

In camera mică și primitoare convorbirea noastră s'a purtat mai bine de un ceas și jumătate, asupra atât unimprejurări și oameni, că-mi este acum imposibil să le redau pe toate. Destul să că despre acela, despre care voisem să afli unele amănunte inedite, despre Joan Russu-Şirianu, prea puțin am putut să încerc, cum se zice în dialectul ardelean.

Nicolae Lăzărescu a fost coleg de școală primară în Siria cu Russu-Şirianu. Această prietenie din copilărie s'a continuat și mai târziu. Când Șirianu a ajuns la «Tribuna» din Sibiu și a condus apoi «Foaia Poporului», a venit acolo și dr. Lăzărescu și a scris la acestea. Astfel în «Foaia Poporului» a descris într-un șir de articole viața lui Avram Iancu și tot acolo a publicat și apelul pentru strângerea fondurilor în vederea ridicării unui monument Craiului Munților. Pe urmă N. Lăzărescu a colaborat la «Tribuna Poporului» și «Tribuna» dela Arad și, după

război, în 1919, la «Renașterea Română» din Sibiu.

La Viena, cu ocazia Memorandului.

In 1892 cu ocazia predării Memorandului la Imperatul dela Viena, acăzi în congregație, Românii erau reprezentati parte numeroase delegații din prezența de unguri, evrei și germani, Transilvania. Dela Siria au plecat 10 deși populația românească era în majoritate în frunte cu dr. N. Lăzărescu, care joritate. Listele de alegători erau singur, a suportat toate cheile de vot în secret. *M'am dus*, — ne spunea N. Lăzărescu și Gavrilă Boilea, — *comunal în Siria, apoi notar și i-am spus: FĂ BUNATATEA ȘI LASĂ-MĂ CA SA DESCRIU LISTA ALEGĂTORILOR!* Astfel am copiat numele alegătorilor, acolo, la primărie în cameră, de peste Dunăre la Pesta, când ușa părăsește în casă și îndemnă pe români să voteze cu *Le-am spus eu celorlalți: SĂ NU* — *e jere. Unul îl avea în mână; SĂ-ȘI STRICE PODUL! PREMIUMLUI pe calătul il ascunde la brâu.*

AR FI PENTRU EI PREȚUL VIETII NOASTRE!...

La Expoziția din 1906.

Cu ocazia Expoziției din 1906 au luat parte și un grup de arădani, condus de N. Oncu. Excursioniștii au trecut pe la Timișoara la Buziaș și deacăpăt pe Dunăre până la T. Severin. Unde li s'a făcut o frumoasă primire, și l's-oierit o masă. S'a făcut atunci o lectură printre excursioniști pentru atragerea copiilor săraci din oraș, ca să rămână ca o amintire de prețincere a Arădanilor. La București au ieșit în călătorii la Seminarul Nifon. *Căci am plecat dela Seminar și am ieșit la Parcul Carol m'au podiat la mîni, atât eram de emociuni* — *la* — *mile, atât eram de emociuni* — *la* — *lăzărescu a fost dus dela Siria în August 1916, ca suspect, în lagărul de afiam pe pământul liber al fraților internați dela Fertőrákos, din județul mei!* Așa ne povestea N. Lăzărescu. Acolo au fost internați mulți români și invățători din întreg Ardealul. La Ferérákos a stat până la 22 Noemvrie 1917 când a fost cerut de prefectura ungurească dela Arad și pus sub paza la serviciul căldărilor de fierbachiu. Aici a stat până în 2 Noemvrie 1918 când a început revoluția și a venit la Arad. Din primele zile N. Lăzărescu a luat parte la organizarea românilor. Spunea atunci: *Nu e vorba de glâns, ci de viitorul Neamului*.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu, Iosif, era «timar» adică maestru în dubica piețelor. Locuința în care s'a născut Russu-Şirianu este și astăzi. Când vorbește de români și acum mișcat de evocarea acestor clipe.

Amintiri despre Russu-Şirianu.

Cu Ion Russu-Şirianu N. Lăzărescu a fost coleg în școală primară în Siria cu nească. Tatăl lui Șirianu,

Ziua Recensământului în Arad.

La ce se reduce atacul ziarelor minoritare. Ce ne declară d. Vasile Suciu, delegatul Guvernului. Un evreu antisemit.

Arad, 29 Dec. 1930.

Azi dimineață au început în întreaga țară lucrările pentru recensământul populației. Trei sute de funcționari instruiți anume pentru acest scop au fost desemnați dela serviciile lor și angajați, pentru executarea acestei operațiuni pe teritoriul Municipiului Arad. În întărișarea exterioră a orașului nu se observă nimic deosebit. Oamenii își căută de treabă ca și în alte zile, sărăcă se gândi, că în momentele de față au curs lucrările atât de însemnate a recensământului.

In camera Primăriei, în care s'a instalat temporar Biroul Recensământului, se desvoltă o febrilă activitate. Telefonul sărbătorie intruna, funcționari vin, funcționari merg, se dau ordine, se primesc rapoarte, însărcină munca asiduă. Abia găsesc ocazia să m'adresez lui **Vasile Suciu**, directorul Scoalei Sup. Comerciale de Băieji, delegatul Guvernului pentru Municipiul Arad, care a fost însărcinat cu conducerea și'n același timp cu confronțul suprem al lucrărilor recensământului în orașul nostru.

— Cum au început operațiunile de recensământ?

— Absolut reglementat! răspunde D-sa. La orele 8 dimineață 300 recensori, împărțiti pe sectoare, au pornit să împartă și s'adune buletinele de recensământ. Recensorii au fost înzestrati din vreme cu toate instruțiunile necesare, împunându-lsă în contactul cu populația cea mai desăvârșită politică în executarea funcțiunelor lor. În afara de asta, un număr considerabil de controlori, cărora Primăria le-a pus la dispoziție trăsurile necesare, supraveghează prin vizite făcute la familiile recensate odă bunul mers al operațiunilor.

— Este adevărat, că unii recensori au făt înțovărăști de reprezentanți ai forței publice, pentru a exercita, se spune, anumite presiuni asupra declaranților?

— Născociri fantastice! Recensorii nu s'inscriuți de nimere și nici nu mă să facă vreo reclamație în acest sens. Fiecare este liber să declare ceea ce constată în deamndă.

— Și care-l adevărat în chestiunea pretinsului abuz săvârșit de unul din recensori, care ar fi săli pe un carecă evreu, ca să se declare de neam evreu, iar nu maghiar? Stiu că a estaz a fost ridicat de presa minoritară la dimensiuni incomensurabile!

— Cazul e foarte simplu! Un recensor, din întâmplare evreu, luană declarația unei familiile evreiești și-a exprimat înțarea, că această se declară de neam maghiar, iar nu evreu. Prințind reclamația am înlocuit numai de cărora recensorul respectiv prin așaț, deși declarantul n'a fost la urma urmei împiedecă să-și mențină declarația.

lață prin urmare, la ce se reduc ilegalitățile săvârșite de comisiile de recensământ trâmbităte cu atâtă zel de presa minoritară. Desigur, reclamația cazului de mai sus a făcut-o Partidul Maghiar. Puțin timp după asta însă, o delegație a „Evreilor Sioniști” s'a prezintat delegatului ministerial, cerându-i să impiedice presiunea exercitată de agenții Part. Maghiar asupra unor dintre evrei de a se declara maghiari. Din acestea tragem o mulțime de concluziuni. Că, există evrei cari se declară împotriva intereselor neamului lor; sunt deci un fel de evrei antisemiti. Că, Partidul Maghiar nu se referă de nici un mijloc de a influența cugetul și consilinția celățenilor, continuându-și opera nefastă de desnaționalizare a unor elemente suferind de o slabiciune sufletească și a consilinței de sine. Si cu toate asta, tot presa minoritară este aceea, care tipă că se exercită din parțea autorităților de stat presiuni ilegale, că se terorizează etc. ca să scape de vina lor proprie, o aruncă în cărca altora. E un procedeu care fiind prea des întrebuită de a-

DI Dr. Iustin Marșieu și-a dat demisie din funcția de prefect al județului.

D-Sa este un vechi fruntaș al partidului național, binecunoscut în trecutul luptelor noastre politice. La venirea ceastă presă, nu mai poate să seducă pe nimeni.

— S'a săvârșit totuși vre un abuz?

— Datorită văzării organelor de control al recensământului, un singur caz a fost descoperit. Un recensor a incasat bani dela un declarant. Recensorul a fost imediat înlocuit, iar cazul l'am deferit Parchetului.

— Ceva din tehnica lucrărilor căna vom pută a cunoaște rezultatelor?

— Adresați-vă ajutorul meu, d. prof. Ronul Gaoani, care și dănsu-

DI R. Grapini la întrebarea noastră a binevoitoi să ne dea următoarea ex-

— „Recensământul actual s'a organizat pentru cunoașterea situației populației Românilor din miezul nopții din 28 Dec. 1930, și lucrările de recensământ să se termine în ziua de 2 Dec.

Buletinele de recensământ din toate sectoarele se concentreză apoi prima dată pe circumscripțiile de rec. în fruntea cărora stau controlorii. El le predau apoi deltatul guvernamental care le trimite la București Direcțione Generale a Recensământului Populației unde se va face și apoi clasarea și coordonarea datelor pentru între găzdui și cu mijloacele cele mai moderne (Nu este fără interes să amintim, că mașinile procurate în acest scop au costat 7 milioane Lei. Nota Rep.)

Rezultatele se vor publica după ca zilele trecute ordin să cumpere 5 categorii de date, în volume succesiv. Luările acestei recensământă însă un timp lodelungat. Ca exemplu putem cita Germania, unde rezultatele recensământului din 1925 nici până astăzi nu au fost publicate.

Cerc cultural învățătoresc

In ziua de 21 Dec. 1930 a avut loc în masă la ora 6, consilier ing. Sava Goiu comună Vărădia de Mureș a II-a intruire și sfințit în sala mare de ședință a Primăriei, cult inv. centrul Vărădia de Mureș, primărie Arad o expunere asupra modu-

sub președinția lui I. Tomuția, participanții de construire de case prin Casa dnii S. Neamțiu, V. Popa, F. Popa, S. V. Autonomă a Construcțiilor, Planurile și Pipa, V. Ciudin D-na E. Cioflec și simpatice devizele se pot vedea la Serviciul tehnic D-șoară M. Adam ca secretară. La orăna primăriei Costul unei case se

11 a. m. a avut loc ședință intimă în loja achită în 15 ani în rate lunare.

calul scoalei primăriei de stat. Masa au luat-

în comun la D-na Cioflec.

După masă la ora 8 a avut loc ședință publică în localul „Casete Culturale” în prezența unui număr neobișnuit de mare a poporeni printre cari remarcăm prezența domnului I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell

I. L. Turcu preot ort. rom. Loco, S. Pell